

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Scripting justice

Legal practice and communication in the late medieval law courts of Utrecht, York and Paris

Camphuijsen, F.W.G.W.

Publication date

2017

Document Version

Other version

License

Other

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Camphuijsen, F. W. G. W. (2017). *Scripting justice: Legal practice and communication in the late medieval law courts of Utrecht, York and Paris*.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Stellingen

Behorend bij het proefschrift: 'Scripting justice. Legal practice and communication in the late medieval law courts of Utrecht, York and Paris' van Frans Camphuijsen

1. Dat de bronnen van de Raad ons een beperkt beeld geven van de gepleegde misdaden in laatmiddeleeuws Utrecht heeft minder te maken met 'gebrekkige opsporingsmethodes' dan met de gehanteerde definities van misdaad die aan deze bronnen ten grondslag liggen. (vgl. Berents, *Misdaad* (1976) 131)
2. Hoewel begrijpelijk in het licht van hun vaak formulaire karakter en gebrek aan 'sappige' informatie, worden opgetekende vonnissen bij het doorgronden van de communicatiepraktijk van middeleeuwse rechtbanken vaak onterecht genegeerd.
3. De belangrijkste verdienste van het Parijse *Parlement* voor de ontwikkeling van het Capetingisch-Franse koninkrijk, was niet zozeer het scheppen van juridische eenheid, als wel het handen en voeten geven aan de mythe van deze eenheid.
4. Bij het zoeken naar de historische oorsprong van een instituut of verschijnsel dreigt men al snel uit te gaan van een ahistorische eenduidigheid en onveranderlijkheid van het fenomeen in kwestie.
5. De veelzijdige betekenis van de term 'rechtbank', die niet alleen betrekking heeft op een instituut, maar ook op een groep personen en op een plaats waar specifieke activiteiten plaatsvinden, moet leidend zijn in het onderzoek naar deze fenomenen.
6. Bij het gebruiken van de schriftelijke bronnen van rechtbanken om de levens en ervaringen van mensen uit het verleden te reconstrueren, moet de historicus altijd rekenschap geven van de sociaal-juridische vormingsstrategieën waar deze teksten onderdeel van uitmaakten.
7. De gesuggereerde tegenstelling tussen vergelijkende historici en lokale specialisten verhult dat beide eigenlijk niet zonder elkaar kunnen.
8. Het pogen om mensen te overtuigen van de onmisbaarheid van een bepaald medium is eigen aan zowel middeleeuwse rechtbanken als eenentwintigste-eeuwse mediabedrijven.
9. In plaats van het bereiken van een toppositie op internationale ranglijsten, zou het bestrijden van de door groeiende werk- en prestatiedruk versterkte psychische problematiek van hun werknemers het belangrijkste doel moeten zijn dat universiteiten de komende jaren voor ogen hebben. (zie o.a. UvAPro PhD Survey 2015: Are UvA PhD candidates at risk of depression? (2016))
10. Aangezien 'met je tijd mee gaan' vaak garant staat voor het overhaast maken van slechte beslissingen, is het een compliment ervan te worden beschuldigd in het verleden te blijven hangen.